

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/44/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5823010046
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomáš
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5823010046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Tomáša a sudcov JUDr. Marcely Malatkej a JUDr. Vladimíra Kuráka, v trestnej veci obžalovaného A. A., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. novembra 2025 prejednal odvolanie obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/5/2023 zo dňa 25.2.2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušuje rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/5/2023 zo dňa 25.2.2025 v časti – vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine

obžalovaného A. A., nar. X.X.XXXX v B., trvale bytom C.
XXX/XX, D.

odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024 s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods.1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 2 Tr. zák. ukladá obžalovanému súhrnný trest zákazu činnosti vodiča, t. j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na 3 (tri) roky.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušuje výrok o treste obžalovaného A. A. z rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 0T/32/2021 zo dňa 19.4.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/56/2024 zo dňa 5.11.2024, právoplatného 5.11.2024, ktorým bol obžalovanému za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti vodiča, t.j. zákaz viesť akékoľvek motorové vozidlá na 3 (tri) roky.

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/5/2023 z 25.2.2025 bol obžalovaný A. A. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 12.9.2021 v čase okolo 4:00 hod. neoprávnene vošiel cez neuzamknutú bránu do dvora rodinného domu v D., D. E. F. G. XXX/X, ktorého vlastníkom je H. I., nar. X.XX.XXXX a z otvoreného altánku odcudzil dva voľne zaparkované bicykle, za pomoci osôb, ktoré uviedol do omylu, a to jeden elektrobicykel značky SCOTT Aspect eRide 10 Green, spolu s nabíjačkou, a bicykel značky AUTHOR PEGAS 27- striebornej farby, čím poškodenému J. I., nar. XX.XX.XXXX spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 2.259,- Eur.

Za spáchanie tejto trestnej činnosti bol obžalovanému A. A. podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu po dobu 3 (tri) roky. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/56/2024 zo dňa 5.11.2024, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný A. A. prostredníctvom obhajcu, a to voči výroku o vine a výroku o treste, ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní. Zahlásené odvolanie obžalovaný zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním so zaručeným elektronickým podpisom zo dňa 29.4.2025, doručeným Okresnému súdu Námestovo dňa 29.4.2025, v ktorom uviedol nasledovné:

So záverom okresného súdu sa nestotožňuje ani po doplnenom dokazovaní. Je mu kladené za vinu, že okrem bicykla značky AUTHOR ukradol aj bicykel značky SCOOT v podstatne vyššej hodnote, pritom z vykonaného dokazovania ako aj z výpovede K. A. vyplynulo, že A. L. konal vo vlastnom mene na vlastnú zodpovednosť, kde práve aj táto svedkyňa uviedla, že druhý krát (teda keď boli odcudzené obidva bicykle) išla zaviesť jeho a A. L. do domu I. na popud A. L.. Poukazuje na výpoveď A. L. z prípravného konania, ktorá je odlišná od výpovede na hlavnom pojednávaní. Svedok nevedel riadne vysvetliť z akého dôvodu bola u neho nájdená nabíjačka na bicykel, pričom jeho zdôvodnenie vyznieva nedôveryhodne, ba až nerealistický. Poukázal na to, že ak by mal nabíjačku ťahať za sebou, toto by si všimol a určite by ju neťahal, lebo takéto ťahanie je spojené s určitým hlukom, čím by došlo k vzbudzovaniu pozornosti a v druhom rade, túto by nechal v kríkoch pri bicykli a určite by ju nebral do auta. Svedok v prípravnom konaní dňa 25.2.2022 tvrdil, že nabíjačku vzal. Podotkol, že ak by nabíjačku ťahal za sebou on, L. by ho na to určite upozornil, čo sa nestalo. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že A. L. mal v úmysle nechať si bicykel Scoot a nebolo to tak, ako tvrdil, že to malo byť zo žartu. Súd napriek uvedeným skutočnostiam tomuto svedkovi uveril a A. L. vystupoval v pozícii svedka, čo je zarážajúce a nelogické. Zdôraznil, že A. L. nikdy nepožiadala o krádež bicykla značky SCOOT. Je evidentné, že A. L. presne vedel, čo robí a za akým účelom ku I. ide, pritom vinu sa snažil preniesť práve na neho, tak aby sa zbavil zodpovednosti. A. L. ďalej vo výpovedi v prípravnom konaní tvrdil, že bicykel schoval a na hlavnom pojednávaní tvrdil, že išli spolu a bicykle schovali spolu. Zo zabezpečených videozáznamov ale vyplýva, že po tom, ako bicykle zobrali, išiel každý iným smerom. Dôveryhodnejšie preto vyznieva jeho výpoveď, že nemal vedomosť o mieste schovania bicykla a toto miesto sa snažil vypátrať. Ak mu mal A. L. pomáhať, tak by bol po celú dobu s ním a spýtal by sa ho, kde má bicykel skryť, aby ho vedel následne vrátiť I., a nabíjačku od bicykla by mu okamžite odovzdal. V danom prípade A. L. konal úplne opačne, ako by sa ktokoľvek iný v takejto situácii zachoval. Okrem toho, ak išiel o štvrtej hodine ráno niekomu do dvora je jasné, že za akým účelom tam išiel. Súd sa vôbec nezaoberal ani jeho námietkami. Je si vedomý, že súd nemusí dať odpoveď na každú jednu skutočnosť, ale má za to, že by mal riadne odôvodniť, prečo uveril svedkovi A. L., napriek tomu, že v jeho výpovedi sú nelogické skutočnosti, nejasnosti a protichodné tvrdenia. Súd iba poukázal na to, čo malo z výpovede tohto svedka vyplývať bez toho, aby aspoň rámcovo uviedol prečo uveril práve tomuto svedkovi, keďže jeho výpovede ho spochybňovali a išlo pritom o výpoveď usvedčujúcu. Súd na strane 6 rozsudku iba skonštatoval, že z vykonaného dokazovania bola jeho vina preukázaná, pričom rozsudok neobsahuje žiadne riadne odôvodnenie jeho viny. Toto nepovažuje za riadne zdôvodnenie rozsudku, v prípade ak súd odsudzuje obžalovaného na nepodmienečný trest odňatia slobody. Ak existujú pochybnosti a rozporuplnosti vo výpovedi hlavného svedka, obžalovaný by mal mať riadnu vedomosť a možnosť oboznámiť sa s odôvodnením jeho viny.

Súd nezodôvodnil ani to, prečo nezobral do úvahy jeho námietky k osobe A. L., kde z konania tohto svedka je evidentné, že konal na vlastnú päsť, vo vlastnom mene a na vlastné uváženie. Súd sa mal touto skutočnosťou zaoberať do takej miery, aby odstránil akúkoľvek pochybnosť o tom, že jemu je kladené za vinu aj to, čo nespáchal a spáchal to niekto iný. Súd sa v rozhodnutí s touto skutočnosťou vôbec nezaoberal a svoje rozhodnutie o vine odôvodnil iba jedným odstavcom na strane 6, aj to len konštatovaním, že mal preukázané, že skutok spáchal obžalovaný ako mu je kladené za vinu. Súd sa nezaoberal ani s takou skutočnosťou, že zo strany I. bolo akceptované, že k ním do dvora mohol chodiť aj chodil, čo svedok potvrdil na hlavnom pojednávaní. V danom prípade nešlo o neznámu osobu, ktorá takýto súhlas nemala. Súd mal odôvodniť aj to, prečo mu je za tohto stavu okrem trestného činu krádeže dávané za vinu aj spáchanie trestného činu porušovania domovej slobody. Takéto konanie a rozhodnutie súdu považuje za arbitrárne a riadne neodôvodnené.

V ďalšom poukazuje aj na to, že uložený trest je vzhľadom na okolnosti prípadu a nejednoznačné preukázanie úmyslu ukradnúť dva bicykle neprímerane prísny. Takto súdom uložený trest je úplne odlišný od trestu navrhovaného mu v konaní o dohode o vine a treste, kde mu mal byť uložený trest povinnej práce vo rozsahu 150 hodín. Vyhodnocuje to tak, že uložený trest mu má byť trestom nie za to, čo spáchal, ale za to, že sa rozhodol bojovať a brániť. Uložený trest je neprímerane prísny, vôbec neberie do úvahy na okolnosti prípadu, jeho závažnosť, to, že bicykle boli vrátené poškodenému, ktorého poznal nevznikla mu žiadna škoda.

Z uvedených dôvodov žiada Krajský súd v Žiline, aby rozhodnutie Okresného súdu Námestovo, sp. zn.: 4T/5/2023 zo dňa 25.2.2025 zrušil a vec mu vrátil na nové rozhodnutie, resp. aby Krajský súd v Žiline vo veci rozhodol sám.

Prokurátor a poškodený sa k dôvodom odvolania obžalovaného A. A. písomne nevyjadrili.

Verejné zasadnutie pred odvolacím krajským súdom o odvolaní obžalovaného A. A. sa konalo za prítomnosti obžalovaného a prokurátorky. Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením aktualizovaného hodnotenia obžalovaného z ÚVTOS, odpisu z registra trestov a lustrácie priestupkov. Obžalovaný je ÚVTOS Sučany hodnotený v podstate kladne, keď v jeho správaní počas výkonu trestu odňatia slobody neevidujú žiadne nedostatky. Je pracovne zaradený na pracovisko ústavu – Kovovýroba, kde dosahuje dobré výsledky, za čo bol jedenkrát disciplinárne odmenený. Disciplinárne potrestaný nebol. Stanovené ciele programu zaobchádzania plní. Dňa 16.10.2025 bol z výkonu trestu odňatia slobody (z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v konaní, sp.zn. 0T/32/2021) podmienene prepustený s určenou skúšobnou dobou s probačným dohľadom v trvaní 18 mesiacov. V odpise z registra trestov a v evidencii priestupkov má v porovnaní so stavom na hlavnom pojednávaní nezmenený stav. Obžalovaný na verejnom zasadnutí k svojim pomerom poukázal na to, že po prepustení z VTOS (16.10.2025) sa zamestnal (17.10.2025) a pracuje ako železničiar s príjmom 1.000,- až 1.200,- Eur. Má rodičov, o ktorých sa stará. Otec má cukrovku, je chorý, slepne a prichádza o zrak. Snaží sa zaradiť do života. Žiadne ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania na verejnom zasadnutí procesné strany nemali. Prokurátorka v konečnom návrhu uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny. Odvolacie argumenty obžalovaného sú opakovaním jeho obhajoby, ktorá bola prezentovaná už na hlavnom pojednávaní, s ktorou sa okresný súd v rozsudku riadne vysporiadal. Odvolanie obžalovaného považuje za nedôvodné a navrhla ho zamietnuť. Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu uviedol, že v podanom odvolaní obžalovaný poukázal na všetky skutočnosti, ktoré odôvodnili takýto postup. Okresný súd sa riadne nevysporiadal s dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, nehodnotil ich jednotlivo a v súhrne a s takto vyhodnoteným skutkovým stavom sa obžalovaný nestotožňuje. Poukazuje na dôkazy, ktoré svedčia v prospech obžalovaného, ktorým rovnako okresný súd nevenoval náležitú pozornosť. Navrhol, aby krajský súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil. V závere dodal, že obžalovaný vykonal časť trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený v inej trestnej veci, z výkonu tohto trestu bol podmienene prepustený, pričom počas výkonu tohto trestu sa správal riadne. Toho času je riadne zamestnaný a žije riadnym životom. Trest uložený mu rozsudkom okresného súdu je neprímerane prísny. Ako alternatívu navrhol krajskému súdu, aby rozhodol o upustení od potrestania obžalovaného. Obžalovaný sa s konečným návrhom obhajcu stotožnil.

Primárne krajský súd považuje za potrebné poznamenať, že v tejto veci už raz bolo rozhodnuté odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Námestovo, č.k. 4T/5/2023-357 zo dňa 16.6.2023, ktorým bol obžalovaný A. A. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., na tam uvedenom skutkovom základe. Na

podklade obžalovaným podanom odvolaní Krajský súd v Žiline uznesením, č.k. 2To/84/2023-386 zo dňa 14.2.2024 napadnutý rozsudok okresného súdu z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por., zrušil s odôvodnením, že súd prvého stupňa sa v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku dopustil viacerých chýb, pre ktoré bol rozsudok nepreskúmateľný a bol predčasný, nakoľko okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, sa dopustil podstatnej chyby konania, a to tým, že porušil ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby, ďalej pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku pre nejasnosť a neúplnosť skutkových zistení súdom prvého stupňa, keď súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a tiež tu vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie bolo treba dôkazy opakovať a vykonať nové dôkazy. Plniac si prieskumnú povinnosť na podklade aktuálne odsúdeným podaného odvolania, krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v rámci ďalšieho konania postupoval plne v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu (vypočul svedkov A. L., K. A. a H. I. ml.) a zaoberal sa všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací následne podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť aktuálne napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ (obžalovaný A. A.) podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom prihliadal aj na chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil potom, že odvolanie podané obžalovaným A. A. bolo podané oprávnenou osobou, proti výrokom rozhodnutia, proti ktorým je prípustné, v zákonom stanovenej lehote, a je čiastočne dôvodné pokiaľ ide o výrok o treste, ale z iných dôvodov ako uvádzal obžalovaný.

Odvolací súd predovšetkým zistil, že vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa ustanovení Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv jednak na objasnenie skutkového stavu veci a jednak práva obžalovaného na obhajobu. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa tak, ako sú uvedené v napadnutom rozsudku, sú správne, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázkach skutkových zistení odkazuje na správne a rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožňuje. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie vo veci v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a v konečnom dôsledku dospel k logicky odôvodneným a správnym skutkovým zisteniam.

Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je tiež zrejmé, ktoré skutočnosti vzal súd za dokázané v súvislosti so žalovaným skutkom, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Prvostupňový súd súčasne v odôvodnení napadnutého rozsudku vecne a jasne vyložil, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného A. A. a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Krajský súd sa preto v týchto smeroch stotožňuje s presvedčivým a správne (z obsahovo síce strohého, ale vecného rámca) odôvodneným rozsudkom súdu prvého stupňa a v ďalšom naň odkazuje. V tejto súvislosti treba dodať, že toto konštatovanie sa v celom rozsahu týka aj odvolacích námietok obžalovaného A. A. v rozsahu, v akom sú dôvody odvolania uvedené vyššie, lebo dôvody odvolania obžalovaného sú v podstate súhrnom jeho obhajoby prezentovanej v celom doterajšom konaní. Obžalovaný A. A. založil odvolanie na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, tak skutkovými, ako aj právnymi, sa však súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí v zásade riadne a vecne vysporiadal a v podstate nenechal otvorenú žiadnu podstatnejšiu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Nadriadený krajský súd je toho názoru, že napadnutý rozsudok obsahuje všetky zákonom stanovené kritéria z hľadiska jeho formy a obsahu. Rozsudok s jeho odôvodnením je presvedčivý, zrozumiteľný a neponecháva nadriadenému súdu otvorenú žiadnu podstatnejšiu otázku, ktorú by bolo potrebné riešiť. Krajský súd si osvojuje dôvody napadnutého rozsudku, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje, a považuje za nadbytočné správne (tam uvedené) závery súdu prvého stupňa vo svojom rozhodnutí opakovať, a to preto, lebo v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého stupňa a nadriadeného súdu

tvoria jednotu a v prípade, ak si nadriadený súd osvojuje správnosť záveru napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, je potom jeho úlohou zamerať sa na riešenie odvolacích námietok obžalovaného.

Skutočnosť, že obžalovaný A. A. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže samo osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku, či argument použitý v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, je potrebné predovšetkým uviesť, že tu obžalovaný A. A. rovnako ako v konaní pred súdom prvého stupňa dôsledne využili všetky svoje práva zakotvené v § 34 Tr. por. Obžalovaný sa vyjadril ku skutočnostiam, ktoré sú mu kladené za vinu, namietal a sponchyboval predovšetkým hodnotenie vykonaných dôkazov prvostupňovým súdom a vyjadril sa aj k tým skutočnostiam, ktoré považoval za jeho pohľadu za dôležité a rozhodujúce.

Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného A. A., odvolací súd považuje za potrebné poukázať na nasledovné:

Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a hodnoteniu dôkazov, odvolací súd primárne uvádza, že súd prvého stupňa pri hodnotení dôkazov vo vzťahu k žalovanému skutku dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por. vysvetlil, aké konanie obžalovaného má za preukázané a nedostal sa do situácie, ktorá by odôvodňovala postup v zmysle procesného pravidla in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného).

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva obžalovaného, ak si neosvojí ním navrhovaný spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jeho výkladom všeobecne záväzných predpisov.

Aj keď obžalovaný A. A. počas celého trestného konania popiera spáchanie skutku tak, ako sa mu to kladie obžalobou za vinu, odvolací súd poukazuje na silu dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, ktoré preukazujú vinu obžalovaného a na ktoré poukázal súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku. Vykonané dôkazy vytvárajú logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu vzájomne sa dopĺňajúcich a na seba nadväzujúcich priamych a nepriamych dôkazov, ktoré vcelku a spoľahlivo dokazujú, že obžalovaný A. A. spáchal žalovaný skutok krádeže a porušovania domovej slobody. Z vykonaných dôkazov možno spoľahlivo a bez akýchkoľvek vážnejších pochybností prijať len jediný záver o tom, že obžalovaný A. A. spáchal žalovaný skutok krádeže a porušovania domovej slobody v zmysle podanej obžaloby a vylúčiť prijatie iného záveru.

Obžalovaný spáchanie skutku tak, ako mu je to kladené za vinu v predmetnej trestnej veci popiera. Tvrdí, že v noci 12.9.2021 bol u I. doma celkovo dvakrát a prišiel tam na osobnom motorovom vozidle A. L. spolu s A. L. a K. A., ktorá vozidlo riadila. Prvýkrát tam prišiel a z dvora u I., kde bol sám, vzal jeden bicykel a odišiel s ním. Druhýkrát prišiel k I. do dvora s L. a vzal jeden bicykel, nakoľko chcel I. donútiť sa s ním porozprávať ohľadom kolies, ktoré dal poškodenému. L. si z dvora u I. vzal druhý bicykel, ktorý bol elektrický. Poprel, že by L. uviedol do omylu ohľadom toho, prečo k I. prišli a podotkol, že L. si vzal druhý bicykel bez toho, aby ho o to žiadal. Obaja z miesta odišli, každý iným smerom. Bicykel dal do kríkov, pričom L. išiel na bicykli ďalej. O druhom bicykli, na ktorom odišiel L. sa dozvedel od bývalej L. ženy, ktorá mu povedala, kde sa bicykel nachádza. Na hlavnom pojednávaní navyše dodal, že potom, ako od I. odišli a bicykel ukryl, sa pri kostolíku stretol s A., ktorá tam prišla s vozidlom. L. mu nepovedal, kde dal elektro bicykel. Obžalovaný uzavrel, že oba bicykle, na ktorých od I. s L. odišli, odovzdal polícii. Obžalovaný sa bránil aj tým, že k I., s jeho vedomím bežne chodieval a preto v dostavení sa k nemu dňa 12.9.2021 nevidel nič zlé, resp. protiprávne. Prítomnosť obžalovaného na mieste činu (u I. na dvore) je okrem priznania obžalovaného preukázaná aj výpoveďami svedkov A. L., K. A. a DVD záznamom (kamerový záznam z dvora poškodeného), ktorým je dokumentovaný

najskôr pohyb jednej osoby vo dvore a jej odchod s bicyklom a následne, v druhom prípade, okolo 4:00 hod., pohyb dvoch osôb a ich odchod na bicykloch z dvora. Tvrdenie obžalovaného, že A. L. povedal dôvod dostavenia sa do dvora k I. (t.j., že touto formou chcel prinútiť poškodeného komunikovať s ním) nemá oporu v ostatných, na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazoch. Svedok L. tvrdil, že obžalovaný ako dôvod jeho opakovaného dostavenia sa do dvora k I. a vziať bicyklov uvádzal, že to malo byť zo srandy, aby sa mu I. ozval. Uvedené tvrdenie svedka odvolací súd vyhodnocuje ako vcelku uveriteľné v tom, že takto obžalovaným deklarovaný zámer, obaja svedkovia (L. a A.), nemali dôvod vyhodnocovať ako rizikový, keď obžalovaného na dané miesto s vozidlom od L. doviezla svedkyňa A. a A. L. k I. do dvora s obžalovaným prišiel a z altánku vzali dva bicykle. Krajský súd dodáva, že už bicykel, ktorý obžalovaný z dvora od I. vzal prvýkrát, čo potvrdzujú svedkovia L. a A., obžalovaný L. predal za sumu 100,- Eur s tým, že bicykel je jeho (obžalovaného). Uvedené úvahy krajského súdu majú oporu vo výpovedi svedka poškodeného J. I., ktorý vziať bicykla zn. Author čiernej farby, ktorý obžalovaný vzal z dvora pri prvom dostavení sa na miesto činu, nevyhodnocoval ako krádež (uvedený bicykel nie je ani predmetom skutkového deja). Výpoveď obžalovaného nekorešponduje ani s obsahom operatívneho záznamu polície zo dňa 16.9.2021, z obsahu ktorého je zrejmé, že polícia po lustrácii vozidla zn. Škoda Octavia ev. č. B. XXX M., ktoré sa v noci 12.9.2021 nachádzalo v blízkosti miesta činu, stotožnila osobu A. L., ktorého podozrievala zo spáchania činu a taktiež ani z obsahu messengerových správ z 25.9.2021, ktorými svedok L., cca po 2 týždňoch po vzatí bicyklov z dvora u I., kontaktoval obžalovaného s tým, aby si to dal do poriadku a on nebol s vecou spájaný. Výpoveď svedka L. v ďalšom korešponduje s tou časťou deja, ktorá sa vzťahuje k okolnostiam po spáchaní skutku, keď dňa 12.11.2021 L. vydal polícii vec – bicykel zn. Author čiernej farby, ktorý kúpil od obžalovaného dňa 12.9.2021 za sumu 100,- Eur. Išlo o bicykel, ktorý obžalovaný vzal z dvora u I. po prvom dostavení sa na miesto činu s tým, že tento bicykel patrí jemu. Uvedený bicykel bol vrátený poškodenému J. I. dňa 21.11.2021, pričom tento bicykel, vzhľadom na vyjadrenie poškodeného nebol ani predmetom obžaloby prokurátora. V tomto smere krajský súd ako vierohodnú vyhodnocuje výpoveď svedka L. na hlavnom pojednávaní aj v tom, keď tento svedok tvrdil, že elektro bicykel nechal v N. O. v kríkoch, kde aj obžalovaný nechal druhý bicykel, lebo (svedok) na druhý deň odchádzal do Nemecka za prácou. Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou argumentáciou obžalovaného, ktorou poukazuje na rozpory vo výpovediach svedka L. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, a to z týchto dôvodov. Svedok L. už v prípravnom konaní dňa 25.2.2022 na otázku obvineného A. A. odpovedal, že obvinený vedel, kde elektro bicykel v N. O. nechal v kríkoch. Dňa 16.3.2022 svedok L. rovnako tvrdil, že elektro bicykel nechal v N. O. v kríkoch, kde aj obžalovaný nechal ten druhý bicykel a takto svedok vypovedal (v prípravnom konaní) aj dňa 22.3.2022. Svedok L. na hlavnom pojednávaní dňa 19.11.2024 rovnako tvrdil, že oba bicykle nechali v kríkoch v N. O.. Svedok L. vo výpovedi v ďalšom poukazuje na to, že si nevie vysvetliť, ako sa elektro bicykel mohol dostať do chatárskej oblasti v B. v blízkosti chatky jeho rodičov. Pozornosti krajského súdu ale neušlo, že elektro bicykel zn. SCOOT, zelenej farby, polícii vydal obžalovaný A. A. dňa 12.3.2022 s tvrdením, že ho našiel v chatárskej oblasti v blízkosti chatky rodičov L.. Obžalovaný tvrdil, že elektro bicykel hľadal až po návrate z liečenia dňa 2.2.2022 a po jeho vypátraní ho dňa 12.3.2022 odovzdal polícii. Obranu obžalovaného, poňatú opakovane už aj v odvolacej argumentácii obžalovaného, spočívajúcu v tvrdení obžalovaného, že o mieste nálezu elektro bicykla sa mal dozvedieť od bývalej manželky A. L., krajský súd vyhodnocuje ako nevierohodnú. Odvolací súd konštatuje, že ku krádeži elektro bicykla došlo dňa 12.9.2021, pričom obžalovaný vydal elektro bicykel polícii dňa 12.3.2022 s tvrdením, že tento našiel, keď ho hľadal (po 2.2.2022) v okolí v chatárskej oblasti v blízkosti chatky rodičov A. L. v kríkoch. Uvedené tvrdenie obžalovaného vyznieva nevierohodne aj s prihliadnutím na časové súvislosti, keď ku krádeži bicykla došlo dňa 12.9.2021, obžalovaný tento bicykel hľadal od 2.2.2022 v okolí chatky rodičov L. a našiel ho dňa 12.3.2022 v kríkoch, kedy tento odovzdal polícii. Z vyjadrenia obžalovaného je tak nepriamo zrejmé, že (hodnotný) elektro bicykel pohodený v chatárskej oblasti v kríkoch si nikto (okrem obžalovaného) v uvedenom období nevšimol. Elektro bicykel mal byť pohodený v kríkoch, v lokalite, s ktorou jeho výskyt svedok L. nemal dôvod spájať. Svedok L. vo výpovedi dokonca uvádzal, že nevie uviesť ako sa elektro bicykel dostal do tejto lokality. Krajský súd vyhodnocuje výpoveď svedka L. ako vierohodnú aj s poukazom na to, že tento svedok po získaní informácie (dozvedení sa), že polícia vyšetroje krádež bicyklov u I., už dňa 25.9.2021 v messengerových správach vyzýval obžalovaného na to, aby dal veci s bicyklami do poriadku tak, aby ho s nimi polícia nespájala. Po zistení, že bicykle, ktoré vzali z dvora u I. dňa 12.9.2021 hľadá polícia, svedok (už) pochopil, že v uvedený deň (12.9.2021 pri vzatí bicyklov z dvora u I.) u obžalovaného zjavne nešlo o žart, a preto bicykel, ktorý kúpil od obžalovaného dňa 12.9.2021 za sumu 100,- Eur, dobrovoľne vydal polícii už dňa 12.11.2021. Svedok L., vedomý si toho, že sa krádeže bicyklov nedopustil, nemal dôvod dňa 12.11.2021 (popri vydaní bicykla, ktorý od obžalovaného kúpil) neoznámiť polícii miesto, kde by sa mal nachádzať elektro bicykel, resp. nemal

dôvod ho polícií nevydať, ak by ním reálne aj disponoval. Obžalovaný vydal elektro bicykel polícií dňa 12.3.2022 až potom, ako mu dňa 4.1.2022 bolo vznesené obvinenie okrem iného aj za krádež tohto bicykla. Obžalovaný elektro bicykel polícií vydal s tvrdením, že sa mal nachádzať na mieste (v kríkoch v chatárskej oblasti v blízkosti chatky rodičov A. L.), s ktorým miestom svedok L. výskyt elektro bicykla vôbec nespájal a nevedel sa vyjadríť k tomu, ako sa na toto miesto mohol elektro bicykel dostať. Obranu obžalovaného s prihliadnutím na vyššie uvedené dôkazy a skutočnosti krajský súd preto vyhodnocuje ako nevierohodnú podávanú s cieľom zbaviť sa trestnej zodpovednosti za toto protiprávne konanie.

Odvolačná argumentácia obžalovaného je v ďalšom rovnako (opakovane) ako v celom priebehu trestného konania ďalej vedená tvrdením, že batéria z elektro bicykla poškodeného bola polícií vydaná matkou obžalovaného P. L. dňa 16.3.2022, ktorá batéria sa nachádzala v garáži menovanej. Uvedené tvrdenie obžalovaného má oporu vo vykonaných dôkazoch, a to vo výpovedi svedkov A. L., P. L. a v zápisnici o vydaní vecí (batérie zo dňa 16.3.2022). Svedok L. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že batéria z elektro bicykla sa do vozidla zn. Škoda Octávia, evidovaného na jeho matku, dostala zrejme potom, ako bicykle nechali v kríkoch a vrátili sa do vozidla k K. A.. Svedok L. tvrdil, že baterku z bicykla vzal do vrečka potom, ako sa mu pri odchode z dvora I. odpojila a pri jazde na bicykli ju šúchal po zemi. Baterka sa ocitla v garáži jeho matky rovnako ako aj vozidlo, na ktorom sa za pomoci vodiča – K. A., dňa 12.9.2021 presúvali. Stretnutie s K. A. pri kostolíku, po ukrytí bicykla do kríkov, v ranných hodinách dňa 12.9.2021, na hlavnom pojednávaní potvrdil aj obžalovaný. Svedok L. tvrdil, že na druhý deň (po skutku) sa presúval za prácou do Nemecka a tak tomu nevenoval pozornosť. Uvedená argumentácia svedka L. má oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní a je aj logická. Tvrdenie obžalovaného, ktorý uvedené skutočnosti vyhodnocuje tak, že tieto preukazujú, že s elektro bicyklom, ktorý odcudzil svedok L. disponoval tento svedok, ktorý mal v dispozícii aj baterku z tohto bicykla, sú subjektívnym vyhodnotením dôkazov obžalovaným, s ktorým vyhodnotením dôkazov sa krajský súd nestotožňuje. Povedané aj inak, prítomnosť baterky z elektro bicykla v garáži matky svedka L. nie je automaticky dôkazom preukazujúcim, že elektro bicykel neodcudzil obžalovaný, ale svedok L.. Tejtó odvolacej argumentácií obžalovaného odporujú aj všetky už vyššie krajským súdom v tomto rozsudku uvedené dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní.

Odvolačná argumentácia obžalovaného smerujúca k tomu, že DVD záznamom (kamerový záznam z miesta činu) je preukázané, že on so svedkom L. odišli z miesta činu každý svojou cestou, pričom svedok L. na neznáme miesto, a tým je preukázané, že on s krádežou elektro bicykla nemal nič spoločné, nemá oporu v dôkazoch vykonaných na hlavnom pojednávaní. Svedok L. na hlavnom pojednávaní tvrdil, že obaja s obžalovaným z miesta odišli, ale stretli sa v N. O., kde v tejto lokalite bicykle položili niekde do kríkov. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní potvrdil, že po ukrytí bicykla v kríkoch sa stretol s A. v aute pri kostolíku. Svedkyňa A. potvrdila, že na druhý deň za nimi prišiel H. I. ml. (brat poškodeného J. I.) a požiadal ju, aby ho nechala s obžalovaným osamote. Svedkyňa sa následne od obžalovaného dozvedela o dôvode návštevy H. I. ml. u nich a to, že ho menovaný podozrieval z krádeže bicyklov. Krajský súd takéto subjektívne vyhodnotenie dôkazu (DVD záznamu) obžalovaným považuje za vyhodnotenie podané obžalovaným bez kontextu s inými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, ktorý dôkaz sám osebe (tak ako ho účelovo podáva a vyhodnocuje obžalovaný) nie je možné vyhodnocovať ako dôkaz preukazujúci jeho nevinu. Odchod obžalovaného a svedka L. z miesta činu, nie je sám osebe spôsobilý na konštatovanie, že obaja sa už na inom, od miesta činu vzdialenom mieste (mimo záberu kamery), bezprostredne po skutku, nemohli stretnúť a nachádzať. Krajský súd uvedený dôkaz vyhodnocuje nielen jednotlivo, ale aj v súhrne s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní, ktorý dôkaz dotvára mozaiku, z ktorej okresný súd správne vyhodnotil trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného v zmysle podanej obžaloby.

Krajský súd ako účelovú vyhodnocuje aj tú časť opakovane prezentujúcej obrany obžalovaného (poňatej aj v odvolacej argumentácii obžalovaného), ktorou poukazuje na to, že sa svojim konaním dňa 12.9.2021 nedopustil prečinu porušovania domovej slobody (poškodeného I.), nakoľko k poškodenému bežne do týchto priestorov (do dvora domov) chodieval aj predtým, a to z týchto dôvodov. Krajský súd vzal na vedomie tvrdenie svedka J. I., že obžalovaného poznal a že tento k ním domov chodieval bežne aj predtým (pred 12.9.2021). Odvolací súd poukazuje na to, že objektom trestného činu porušovania domovej slobody je záujem spoločnosti na ochrane domovej slobody iného. V danom prípade, aj keď obžalovaný chodieval k poškodenému I. domov (do dvora rodinného domu v D. D. E. F. G. XXX/ X) bežne, dňa 12.9.2021 sa do týchto priestorov dostavil v čase o 4:00 hod. s vedomím, že nejde o návštevu poškodeného (ako takéto bežné návštevy obžalovaného poškodený vnímal predtým), ale ide o situáciu, pri ktorej je cieľom „návštevy“ odcudzenie bicyklov poškodeného (z dvora). Povedané

aj inak, pokiaľ poškodený akceptoval (bežné) návštevy obžalovaného v dome, v ktorom žil, uvedené nie je možné tvrdiť o „návšteve“ obžalovaného 12.9.2021 v čase o 4:00 hod., pri ktorej obžalovaný z dvora odcudzil dva bicykle poškodeného, čomu nasvedčuje aj to, že poškodený J. I. hneď ráno 12.9.2021 po zistení odcudzenia bicyklov podal trestné oznámenie na polícii a hneď ráno H. I. ml. (brat poškodeného žijúci na tej istej adrese) prišiel za K. A. a obžalovaným (k ním domov) a požiadal ju, aby ich nechala osamote, lebo z krádeže bicyklov podozrieval obžalovaného (výpoveď svedkyne K. A.). Povedané ešte aj inak, poškodený akceptoval bežné návštevy obžalovaného v domácnosti, v ktorej žil, ale neakceptoval takú návštevu, pri ktorej mu odcudzil bicykle. Obžalovaný si bol vedomý, že bicykle odníma z dispozície poškodeného bez jeho súhlasu a rovnako si bol vedomý toho, že sa do dvora rodinného domu, v ktorom poškodený žil a v ktorom mal poškodený bicykle, sa dostavil preto, aby z neho bicykle odcudzil. Vniknutie obžalovaného do obydľia iného (poškodeného) tak vykazuje znaky neoprávnenej, s nutnosťou vyvodzovania trestnoprávnej zodpovednosti obžalovaného za takéto konanie. Subjektívne vyhodnotenie tejto časti skutkového deja obžalovaným nemá oporu vo vykonaných dôkazoch a s touto verziou obžalovaného sa krajský súd nestotožňuje.

Krajský súd tak uvedené úvahy uzatvára konštatovaním, že na mieste činu v čase skutku boli prítomní obžalovaný a svedok A. L., na ktoré miesto ich doviezla svedkyňa K. A. na vozidle zn. Škoda Octavia, patriace matke A. L.. Z uvedeného miesta, z uzavretého dvora rodinného domu na ulici F. G. Q. XXX/X H. D., ktorého vlastníkom je H. I., na ktoré miesto sa dostali neoprávnene, následne obžalovaný odcudzil dva bicykle, a to tak, že svedka L. uviedol do omylu tvrdiac, že je to zo žartu, aby sa mu J. I. následne ozval, pričom obaja z miesta činu odišli, svedok L. na elektro bicykli zn. SCOOT a obžalovaný na bicykli zn. AUTHOR PEGAS, striebornej farby, ktoré bicykle následne nechali v kríkoch v lokalite N. O., čím obžalovaný spôsobil poškodenému J. I. škodu vo výške 2.259,- Eur. Uvedené skutočnosti potvrdzujú svedok A. L. (popis skutkového deja), svedkyňa K. A. (popis dovezenia menovaných na miesto, výtka H. I. ml. obžalovanému, ktorého na druhý deň podozrieval z krádeže bicyklov), sú zrejmé aj z DVD záznamu z miesta činu (príchod a odchod menovaných z miesta činu, výskyt osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, patriaceho matke A. L.), zo zápisnice o vydaní vecí – bicyklov obžalovaným a svedkom L. (bicykla, ktorý kúpil od obžalovaného za 100,- Eur, ktorý nie je predmetom skutkového deja), zo zápisnice o vydaní vecí P. L. z jej garáže – batérie k odcudzenému elektro bicyklu a z odborného vyjadrenia k hodnote odcudzených bicyklov. Výpoveď a obhajoba obžalovaného, vrátane jeho odvolacej argumentácie, nekorešponduje s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd výpoveď svedka A. L. vyhodnocuje (pre toto konanie v zásadných veciach) ako konzistentnú v celom priebehu trestného konania, pričom táto korešponduje s ostatnými dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní (výpoveď svedkyne K. A., DVD záznam, listinné dôkazy). U svedka A. L. v priebehu celého trestného konania nebol reálne preukázaný žiaden prijateľný a logicky vysvetliteľný dôvod, pre ktorý by mal obžalovaného nepravdivo obviňovať zo spáchania tohto skutku.

Po tom, ako okresný súd správnym vyhodnotením dôkazov správne ustálil priebeh skutku tak, ako je to uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku, následne skutok správne právne kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaný v skutku popísanom protiprávnym konaním neoprávnene vnikol do obydľia iného a prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu. Vo vzťahu k výroku o treste za zistené zavinenie odvolací súd predovšetkým uvádza, že prvostupňový súd aj v tomto smere vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne právne závery pokiaľ obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a uložil mu aj súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky. Svoje rozhodnutie v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. aj náležite odôvodnil a dostatočne vysvetlil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona pri určení trestu, pričom s týmito úvahami sa krajský súd v zásade stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje.

Pri určení druhu a výmery trestu obžalovanému A. A. okresný súd sa v súlade so zásadami ukladania trestu v odôvodnení rozsudku vyrovnal najmä s kritériami uvedenými v § 34 ods. 1 a 4 Tr. zák., teda prihliadal na záujmy spoločnosti a obžalovaného, na skutočnosti týkajúce sa spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavinenia, prihliadal na prítiažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na pomery a možnosti nápravy obžalovaného, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie obžalovaného o

dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu. Napokon treba konštatovať, že okresný súd správne obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody (14 mesiacov) v polovici zákonnej trestnej sadzby trestu odňatia slobody podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (až na 2 roky) a na jeho výkon ho za splnenia zákonných podmienok podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (zohľadnené najmä to, že obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, má v odpise z registra trestov 3 záznamy, ale aj to, že bicykle boli poškodenému nakoniec vrátené). Za správne zisteného právneho stavu veci (posudzovanie súbehu trestnej činnosti obžalovaného s trestnou vecou vedenou na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. OT/32/2021), okresný súd správne obžalovanému ukladal trest súhrnný (nie samostatný), nakoľko (aj keď bol súbeh trestnej činnosti obžalovaného fakticky prerušený doručením mu trestného rozkazu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/32/2021 zo dňa 11.6.2021, dňa 12.6.2021, proti ktorému menovaný podal včas a riadne odpor a vec bola následne rozhodnutá rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. OT/32/2021 z 19.4.2024, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/56/2024 zo dňa 5.11.2024), ukladanie súhrnného trestu je pre obžalovaného za daných okolností (realizácia zápočtov trestov) výhodnejšia. Okresný súd ale pri vyhlásení rozsudku (akademicky, bez vplyvu na reálne postavenie obžalovaného) pochybil, keď mu pri ukladaní súhrnného trestu odňatia slobody vo výroku o treste, popri správnom uvedení § 42 ods. 1 Tr. zák., upravujúceho súhrnný trest, opomenul uviesť aj § 41 ods. 1 Tr. zák. Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Z uvedeného dôvodu mal okresný súd vo výroku o treste reálne uviesť aj § 41 ods. 1 Tr. zák., ktorý upravuje zásady ukladania úhrnného trestu, ktoré zásady ukladania súhrnného trestu inak okresný súd pri určení výšky trestu (uvedenia zákonného ustanovenia § 212 ods. 1 Tr. zák.) v rozsudku správne právne aplikoval. Uvedené pochybenie okresného súdu zrušujúcim rozhodnutím napravil krajský súd, nakoľko takto napravený stav je pre obžalovaného priaznivejší (z dôvodu priehľadnosti pri rozhodovaní o zápočte trestov, ku ktorému dôjde v ďalšom priebehu trestného konania), teda tento stav (po podaní odvolania obžalovaného) obžalovaného krajský súd nezhoršil, naopak v zásade zlepšil. Rovnako na predmetné krajský súd reagoval aj vo výroku o treste zákazu činnosti vodiča, kde po zrušení rozhodnutia okresného súdu, do tohto výroku o treste doplnil ustanovenie § 42 ods. 2 Tr. zák., v zmysle ktorého, spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7. Aj uvedené ustanovenie Trestného zákona (§ 42 ods. 2 Tr. zák.) má svoje opodstatnenie (je pre obžalovaného priaznivejšie, práve priehľadnosťou pre ďalší postup súdu v tzv. porozsudkovej agende) pri zápočte trestov. Okresný súd pochybil aj pokiaľ ide o dôsledné rešpektovanie § 42 ods. 2 Tr. zák., keď vo výroku o treste nešpecifikoval tie výroky o treste z rozhodnutí okresného i krajského súdu (vo veci vedenej pod sp.zn. OT/32/2021), ktoré sa k súbehu trestnej činnosti obžalovaného vzťahujú a ktoré mali byť oba zrušené. Povedané aj inak, nestačí, ak okresný súd pri ukladaní súhrnného trestu, postupom podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., uvedie zrušenie výroku o treste z rozsudku krajského súdu, ale musí uviesť aj výrok o treste z rozsudku okresného súdu. Aj uvedené pochybenie má nielen akademickú rovinu, ale aj praktický dosah na tzv. porozsudkovú agendu okresného súdu, pre ktorú časť trestného konania je správne uvedený výrok o zrušení výroku o pôvodnom treste smerodajný (pri rozhodovaní o započítaní trestov). Toto pochybenie okresného súdu napravil krajský súd, ktorým stavom, postupom krajského súdu, nedošlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, práve naopak, k jeho zlepšeniu (v rovine priehľadnosti a jednoznačnosti výroku súdu o treste). Okresný súd v ďalšom pochybil aj v tom, keď vo výroku o treste neuviedol, že konanie obžalovaného právne kvalifikuje podľa Trestného zákona účinného od 6.8.2024, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší (§ 2 ods. 1 Tr. zák.), ako Trestný zákon účinný do 6.8.2024 (napr. nezohľadňuje sa už ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. – účinného do 6.8.2024, pri ktorom sa upravovala trestná sadzba trestu odňatia slobody zvýšením dolnej hranice o 1/3, ďalej sú výhodnejšie ustanovenia o výške škody a pod.). Okresný súd nakoniec aj správne vo výroku o treste postupoval, keď už v tomto výroku nešpecifikoval ustanovenia (§§§) týkajúce sa pritažujúcich a poľahčujúcich okolností (ako pri stave Trestného zákona účinného do 6.8.2024), len toto (tento postup podľa, pre obžalovaného, priaznivejšieho Trestného zákona) vo výroku nezvýraznil údajom, že ide o Trestný zákon účinný od 6.8.2024, na čo rovnako procesne reagoval krajský

súd zrušujúcim rozhodnutím, ktorým následne daný stav (pochybenie okresného súdu) napravil. Aj tu krajský súd dodáva, že nejde o zmenu postavenia obžalovaného k horšiemu, naopak k lepšiemu, teda i zvýraznením tohto stavu vo výroku o treste.

Majúc na zreteli účel trestu, keď trest plní predovšetkým funkciu ochrany spoločnosti, individuálnej a generálnej prevencie, aj krajský súd pri zohľadnení všetkých zákonných hľadísk považuje takto obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a súhrnného trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky, za zákonný a spravodlivý a ktorý je objektívnym vyjadrením spáchanej trestnej činnosti.

Krajský súd sa nestotožňuje s odvolacou argumentáciou obžalovaného (vrátane jeho návrhu podaného na verejnom zasadnutí pred krajským súdom), že súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov a súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky, je pre neho neprimerane prísny (vyhodnotiac jeho osobu, rodinu, postoj k veci a vedenie riadneho života po podmienečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody), a to aj z toho pohľadu, že v konaní o dohode o vine a treste mu bol pôvodne navrhovaný trest povinnej práce vo výmere 150 hodín, a to z týchto dôvodov. Okresný súd na hlavnom pojednávaní správne obžalovanému uložil taký druh a výšku trestov, ako sú špecifikované vo výroku rozsudku o treste (bez ohľadu na nápravu zákonných ustanovení a iné, ku ktorej pristúpil krajský súd, ktorá úprava nemá inak vplyv na odvoláciu argumentáciu obžalovaného). Argumentácia obžalovaného poukazujúca na jeho osobu, postoj k životu, k jeho rodine, zamestnanie, bola krajským súdom posúdená a vyhodnotená tak, že uloženie súhrnného trestu (nie trestu samostatného) je už tým zvýhodnením postavenia obžalovaného, ktoré za daných okolností (ku ktorým sa krajský súd vyjadroval v tomto uznesení podrobne už vyššie), je pre obžalovaného priaznivejšie a zhovievavejšie. Práve uvedený postup okresného a krajského súdu reagoval na takto zistené skutočnosti a pretavil ich do výroku o súhrnnom treste, ktorý aj krajský súd za tohto stavu vyhodnocuje ako zákonný a spravodlivý. Krajský súd vo všeobecnosti dodáva, že súdy v rozsudku vyhlásenom na hlavnom pojednávaní (verejnom zasadnutí) nie sú viazané druhom a výškou trestu, ktorý mohol byť obžalovanému v konkrétnej trestnej veci predtým (v úvode konania pred súdom) ukladaný napr. trestným rozkazom, ktorý sa zrušil podaným odporom napr. obžalovaného, či samotným obsahom dohody o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom, ktorá (ako tomu bolo v tomto prípade) nebola súdom schválená, napr. nesúhlasom obžalovaného na súde vyslovenom v procese schvaľovania takejto dohody o vine a treste. Samotná dohoda o vine a treste je výsledkom rokovania medzi prokurátorom a obžalovaným, ku ktorej dochádza zvyčajne hneď v úvode konania pred súdom (ako tomu bolo aj v tomto prípade), pričom ukládanie trestu v konaní pred súdom po vykonaní hlavného pojednávania, zohľadňuje aj skutočnosti, ktoré boli zistené na hlavnom pojednávaní, resp. verejnom zasadnutí. Krajský súd sa nestotožňuje s názorom obžalovaného, že takto súdom na hlavnom pojednávaní uložený mu nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody a súhrnný trest zákazu činnosti, je dôsledkom toho, že sa rozhodol v konaní pred súdom brániť, nakoľko ide o subjektívny, žiadnym dôkazom nepodložený názor obžalovaného, s ktorým názorom sa krajský súd nestotožňuje, a to aj s prihliadnutím na už vyššie krajským súdom podrobne v tomto rozsudku uvedené skutočnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. zrušil v časti vo výroku o treste a následne postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. pri nezmenenom výroku o vine sám rozhodol o uložení súhrnného trestu obžalovaného, keď obžalovanému síce totožne s okresným súdom uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a súhrnný trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlá na 3 roky, avšak (na rozdiel od okresného súdu) špecifikovaním dotknutých ustanovení (§ 41 ods. 1, § 42 ods. 2 Tr. zák.) a uvedením účinnosti Trestného zákona (účinný pod 6.8.2024) v tomto výroku. Uvedená zmena nie je v neprospech obžalovaného (v danom prípade krajský súd konal len na podklade odvolania podaného obžalovaným).

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Rozhodnutie senátu bolo prijaté pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.